

**RETNINGSLINJER FOR NORMAL FORDELING AV ARBEIDSOPPGAVER
INNENFOR ARBEIDSTIDEN FOR PROFESSORER OG FØRSTEAMAUENSER VED
UNIVERSITETET I BERGEN**

Universitetet har praktisert en ordning med rett og plikt til forskning for alle fast ansatte professorer og førsteamanuenser, forstått slik at hver enkelt vitenskapelig ansatt bruker omtrent like mye tid på forskning som på undervisning og veiledning.

Kunnskapsdepartementet har besluttet at denne ordningen ikke lenger er en generell bestemmelse for alle institusjonene innenfor høyere utdanning. Det er opp til hver enkelt institusjon å avgjøre hvordan tiden skal fordeles mellom ulike oppgaver, inkludert forskning og undervisning. Det legges vekt på muligheten til smidig bruk av personalressursene. Institusjonene har ikke anledning til å inngå avtaler som fratrar dem styringsrett i fordelingen av arbeidstid.

Universitetet i Bergen er et forskningsuniversitet med forskning og forskerutdanning i alle fagmiljø. Institusjonen satser på å videreutvikle profilen som et internasjonalt synlig forskningsuniversitet. Derfor videreføres ordningen med at hver enkelt vitenskapelig ansatt i professorater og førsteamanuensisstillinger skal bruke omtrent like mye tid til forskning som til undervisning og veiledning.

Garantier for forskningstid er viktig med tanke på å rekruttere og beholde de beste forskerne. At de ansatte i utgangspunktet er sikret tid til forskning, gir godt grunnlag for å søke eksterne driftsmidler til forskningen. At alle som underviser også er aktive i forskning, vil sikre at utdanningen er forskningsbasert.

Ordningen skal praktiseres slik:

1. Som hovedprinsipp skal hver enkelt vitenskapelig ansatt i professorater og førsteamanuensisstillinger bruke like mye tid til forskning som til undervisning og veiledning når andre oppgaver er trukket fra. Stillingens grunnpreg forutsetter at formidling og administrasjon skal utgjøre en begrenset del, vanligvis ikke mer enn 10 prosent av arbeidstiden.
2. Den enkelte ansatte kan i samråd med sin instituttleder avtale at denne tidsfordelingen utjevnes over et lengre tidsrom, slik at den ansatte i en del av perioden bruker mer sammenhengende tid til forskning og i en annen mer tid på undervisning og veiledning.
3. Dersom en ansatt ikke oppfyller sin forskningsplikt eller sin undervisningsplikt, er det instituttleders ansvar å gripe inn med adekvate tiltak. I slike tilfeller kan det være aktuelt å avtale en annen fordeling av tiden enn den som framgår av hovedprinsippet.

Fordeling av arbeidstid skjer innenfor rammene til grunnenhetene. I perioder med for eksempel økt undervisningsbehov, kan oppgavene være skjevt fordelt, men ikke over tid. Ordningen med forskningspermisjon med lønn etter gjeldende kriterier inngår ikke i normalfordelingen av arbeidsplikten.

Vitenskapelige ansatte i stillinger som universitetslektorer og førstelektorer vil normalt kunne benytte 25 % av sin arbeidstid til faglig oppdatering. Likeledes vil universitetslektorer og førstelektorer som får personlig opprykk til førsteamanuensis i henhold til forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger, falle utenfor normalfordelingen.